

CONSULTA, QUE FORMA-
ron los Abogados del Reyno, en el año
1578. sobre vn Breue de la Santidad de
Gregorio XIII. el qual diô motiuo
al Fuero de los motus propios
del año 1585.

OTISSIMVM omnibus est, literas à Sanctissimo
Domino nostro Gregorio, Diuina providencia
Papa XIII. ad perpetuam rei memoriam, sub
data Romæ apud Sanctum Petrum 14. Maij anni
1578. publicatas fuisse in Ecclesia Metropolita-
na Cæsaraugustæ, ac forsan in alijs Ecclesijs,
huius Regni, die Dominica, quæ computabatur
15. mensis Iunij eiusdem anni 1578. per quas
felicis recordationis Sanctissimi Adriani VI.

facta constitutionis renouatione, & statutorum Ciuitatis Cæsaraugustæ,
mercatores prohibentur, cum anticipatione solutionis pretij, frumentum
retinere, & reuendere, sub excommunicationis pœna, ac amissionis dicti
frumenti: quæ etiam spiritualis, & temporalis pœna eos comprehendit, qui
excogitatis prætextibus, & cautellis, in dictorum statutorum fraudem, qui-
bus cariorem annonam efficerent, prædictas emptiones exercerent in di-
cta Ciuitate, & Aragonum Regno; per quas etiam prohibetur contractus,
qui vulgo, *quitamenta*, nuncupantur in eodem Regno, exsoluendi ex vino,
frumento, & oleo: Et ex Motu proprio quæ per Adrianum statuta fuerunt
(vt præfertur) cum censuris, & pœnis innouantur, & extenduntur ad eos
contractus, *quitamentos*, nuncupatos, & qualcumque alias similes, vel di-
similes acumulationes frumentorum, & fructuum; & præter dictas iam la-
tas sententias, & censuras innouatas, & extensas, excommunicationi, & ana-
themati subduntur, ac priuationi honorum quorumcumque *immobilium, &
iurisdictionalium, & feudalium*, qui contrauerint: prout hæc, & alia
in dictis litteris latius continetur. *Quas quidem (cum primùm ad nostras au-
res peruenerunt) tam nos quam cæteri Regni accolæ debita cum reuerentia,
ET OBSERVANTIA suscipiendas esse decreuimus, * cû de earû potestate
disputare sacrilegû, ambigere hereticû, & insanum esse existimamus.* Dole-
mus tamen uehementer, de rebus nostris, & legibus prælibatum SS. D. N.
Papam Gregorium XIII. plenam non habuisse nouiciam, vt infra appare-

* No se
diô firma
côtra ellas
porque ni
su Sâtidad
haze fuer-
ga, Sesse
de inhibit.
cap. 8. §. 3.
nu. 64. ibi:
*Inferiorum
inquam di-
co, vt sum-
mum Eccle-
siae Præsu-
lem non in-
cludamus,
cû vim nû-
quam ille
inferat,* ni
hasta estos
tiêpos se ha
visto practi-
cado tal
modo de
proceder
contra es-
te genero
de Decre-
tos.

bit: ex eo que (vno quod aiunt ictu) ad sublationem legum nostrarum generaliter, utpote de eis nulla facta mentione, sub generalibus verbis processisse. In re igitur in qua nos legales legum Patroni dicimur, contentanum, & necessarium esse duximus, maiorum nostrorum vestigijs adherere, quibus nulli hominum pietate, & Religione, & debita reuerentia in Sanctam Sedem Apostolicam prestiterunt: ob id que (gratia Dei gloriari liceat) illis, ut de Ecclesia Romana benemeritis, à Summis Dei Pontificibus, & Vicarijs, quoties se casu obtulit, benigne aures fuerunt prestatæ, utpote his qui se paratissimos iudicio eorū stare omnimodo profitentur, & faciunt; quales nostri Aragonij semper fuerunt, qui, ut inter Christianos primi, ita non secundi ad Christi Vicarios pro capiendis suarum animarū consilio confugerunt, & corpora pro fidei defensione, & augmento, & pro Christi Vicarijs libentissimè obtulerunt. His igitur cum vehementer confidamus, nec d. similia speremus à Sanctissimo D. N. Papa (quæ sua est, & sanctitas, & benignitas) eidem supplices preces emittere conuimus, ut cū de rebus nostris iterū plenius fuerit instructus, de legibus nostris pleniori habita notitia, quæ videbuntur opportuna nobis præcipiat, quibus, *ut semper sumis obtineretur.* Illud que, vel maximè desideramus, ut SS. D. N. intelligat in condendis nostris legibus, Aragonenses à cæteris, qui Regibus subijciuntur differre: Ex quo enim liberi Regnū suū cœperunt à Sarrazenorum manibus eripere, Regem sub certis pactis, & legibus elegerunt, consilio, ut traditum est, Romanorum Pontificum, ac conseruato Iudice medio, qui Iustitia Aragonum nuncupatur, legum condendarum simul cum ipso Rege facultatem retinuerunt, & quod est mirabile, cum diuersa inter se Regni brachia sint (quod ex quatuor brachijs constat) Ecclesiasticorum scilicet, Nobilium, Militum, & Infançonum, ac Vniuersitatum Regalium; omnes tamen in vnum conueniunt, & pro communi utilitate, matura deliberatione, simul cum ipso Rege, leges communes efficiunt, ita ut nemine discrepante ex dictis quatuor brachijs simul cum Serenissimo suo Rege leges constituantur, & publicentur, quas vltimo loco factas, Rex ipse in manibus Iustitiæ Aragonum sub strictissimo iure iurando confirmat, & se seruaturum, ac non venire contra eas, nec permittere per quemquam contraueniri, directè, neque indirectè promittit, & iurat. Hinc factum est, ut cum ex ipsa electione nostræ leges vim contractuū habeant, & Regum iure iurando firmè semper fuerint, Aragonenses suis, Deo, & Regibus fidelissimi, amore, nō timore, pro subijciendis Aragonum Regno, alijs, & Sarrazenorum, & aliorum Regnis, & facultatès, & vitæ pericula, imo, & ipsam mortem appetere non dubitauerint. Quorum facultates cum ex predictis, & ex qualitate terræ debiliores factæ fuissent, ex Regum nostrorum humanitate, quos optimos maximosque habuimus, fuit Regnum hoc diuersis priuilegijs condonatum, & inter alia eo priuilegio, contractu, & lege, ne ex aliqua quantum vis legitima causa, proscriptio bonorum mobilium, vel immobilium villo vnquam tempore in legibus nostris reperiatür scripta, imo, nec audita. Cum enim ex bonorum confiscationibus æraria Regum soleant locupletari, Serenissimis nostris Regibus Aragonum ce-

lebre illud dictum in ore semper fuit, scilicet, *araria Principam fieri simili-
 ma esse, qui se excrescar, cetera corporis membra debilia sunt.* Cumque
 Serenissimi nostri Reges cum suo toto Regno vnum corpus semper sint,
 maluerunt Aragonensium suorum amoris, & fidelitatis ineredibilibis, quam
 bonorum suorum diuites esse, quorum bonam partem pro debellandis Chri-
 sti, & Regni sui hostibus vltro, & sepius Aragonenses obtulerunt, & ipso-
 rum honorum, & personarum auxilio victores semper gratia Dei extiterunt.
 Ab eisdem igitur Aragonensibus eo modo quo supra dictum est, & pro quie-
 te totius Reipublice permisi sunt quidam contractus lege maturo consilio
 condita; & inter alios, contractus ad liberandos a re alieno oberosatos popu-
 los, qui propterea nomini respondens, *quit amelio*, nuncupatur: & illi legi-
 late Rex ipse, cum quatuor brachijs Regni assensere concordēs, preterea,
 & Regij Consilij scientia, & conscientia viri, Ecclesiastici, & seculares, ac
 ipius, & aliarum Vniuersitatum, Caesaraugustanae urbis Sindici, cuius ve nunc
 dicitur Procurator, non bene instructas, vt credibile par est, nostrarum le-
 gum, nec meminit, nec Sanctitati D. N. Papae (si sciens ipse fuit) mentionem
 vllam fecit: & qui meminisse debuit, nos, qui publica totius Regni fungi-
 mur representatione, quae ad totum Regnum vniuersaliter spectant magis
 in specie esse cognituros, & si oportuerit (cu iam iam Serenissimus Philip-
 pus Catholicus Rex noster properet Curias celebrandas) ipsos Curatos
 cum alijs, vt de his publica in eisdem Curijs lex fiat, vt sunt ceterae, per
 quam communi Regnicolarum omnium, & secularium consensu, moderato
 omnium Regis Catholici, & Ecclesiasticorum, & secularium consensu, mo-
 derato in omnibus contractibus pretio, iuxta Patriae nostrae, & hominum
 mores, cu abundet vnaqueque Prouincia suo sensu, & alia alijs expediant:
 Ex quibus, & multis alijs quae vberius coram Sanctissimo D. N. cum te-
 res feret exponemus, humiliter supplicamus, vt re tota plene perpensa dig-
 netur Dominus noster declarare intentionis, & mentis suae non fuisse pra-
 dictas, & alias leges huius Regni, super praedictis disponentes praefata con-
 stitutione Pontificia comprehendere, nec antiquissimam legitime concessa-
 rum formam in dicto Regno observatam, & benemerita Aragonensium
 priuilegia, suo contractu, suis bonis, suo sanguine, & vita coempta tollere,
 nec contractus a foris nostris permisos reprobare omnino, & ipsam con-
 stitutionem, & contractus factos, & faciendos, tam *quit amencorum*, quam
 arrendationum, & emptionum, vel aliorum circa Mercatores, & alias per-
 sonas plenius declarare, *ne Regnicolarum conscientia, quae vt obedientissimi-
 me Deo, & suo Vicario, ita timidissime censurarum sunt, sub periculo caru-
 dem, quod maxime instat, diu versentur.* Et ne interim ex tacitate ali-
 quod prauidium dicto Regno, inchois que eiusdem sequitum fuisse dica-
 tur, supplicamus vobis Illustrissimo Domino Petro Cerbusa S. Theologiae
 Doctori, ac Priori Ecclesiae Caesaraugustanae, & Vicario Generali Ciuita-
 tis, & Dicecesis Caesaraugustanae Sede vacante, vt recipiatis, & admittatis
 huiusmodi consultationem ad fines praedictos, vt recipiatis, & admittatis
 dictarum litterarum, puenarumque, & censurarum in eisdem contentaru
 sit, & censeatur suspensus, & iura quaecumque dicti Regni, & Regnicolaru
 eius.

ciusdem remaneant salua, & illesa, omni meliori modo, &c. Requirens de prædictis fieri instrumentum.

Ita supplicandum, & consultationem cum Sanctissimo Domino nostro interponendam consulimus, qui infra sumus subscripti.

Petrus Vrgel, Regni Aduocatus.

Michael de Aniñon, Regni Aduocatus.

Lazarus de Orena, Regni Aduocatus.

SEGUNDA CONSULTA SO- bre lo mismo, del año 1584.

BEATISSIME PATER.

CVM primum constitutio Sanctissimi Domini nostri de Annonæ accumulatione in Regno Aragonum ædita est, & summa qua debuit obseruantia, & ueneratione suscepta, confestim omnes istius Regni incolæ obsequendi studium, sic in officio continuit, vt eam tamquam, è cælis emissam complecterentur, mandataque Sedis Apostolicæ ad Reipublicæ utilitatem esse executioni tradenda, sic cuncti censerent, vt nullus inuentus sit qui fines à constitutione præscriptos transgrediretur, nullus, qui tamquam legis contemptor pœnas subiret condemnatus sit; hæc Dei benignitate factum est, secundum à maioribus nostris per manus traditam nobis disciplinam, quæ nulli mortales nobis præstiterunt. Nos enim Pater Sanctissime, qui in ipsis orientis Ecclesiæ incunabilis vexilla Crucis, vel in primis ereximus, tot Martyrum sanguine consecrauimus, vt Roma vix gloria æquare nos possit (quod non ad nostram laudem, sed ad Dei omnipotentis gloriam libet asserere) debito cultu, & in Sanctam Sedem obseruantia nullis ab ipso principio concessimus, in tantisque tumultibus & procellis, quibus Orbis concutitur, hæreticis nos circumstantibus, & vndique præmentibus, & instigantibus, numquam ab officio desciuimus, & Sanctissimam Sedem summo semper cultu, & honore, vt Christianis necesse fuit, sumus prosequi.

Vt autem libenti animo noua instituta, quæ nobis imponebatur ab ipsa constitutione suscepimus, sic melius, experientia rerum magistra, percipere potuimus, an eam vigere, vel à Sancta Sede reuocari expediret; nec alia ratione potuit comprehendere, eam constitutionem esse abolendam, nisi quod rebus minutis, & momentaneis, quæ tantum Popularibus nostris note sunt, compertum sit, conducere eam antiquari, & abrogari. Hæc huiusmodi sunt, vt eos qui res non habent oculis subiectas latere necesse sit, nec possint eis esse notæ, qui non solum iura, sed etiam facta nouerunt, quæ un-

cum-

cumque ingenij poleant acumine, & excellent dignitate, nisi minimas rerū occasionēs, & momēta, Patrię mores, & hominū cōsuetudines, in quibus quælibet Prouincia suo sensu abundat, probe caluerint: & nisi experientia nos eruditet, nos qui in hac Patria, & nati, & educati sumus in errorem, & ignorantiam lapsi fuissetus, ex quo mirum non est, si non malo zelo, nec impio, sed minus prouido, factum fuerit, vt multi, & Sanctissimo D. N. & Regi nostro Potentissimo suggererent necesse esse, vt constitutio prædicta ederetur, & confirmaretur, quam omnes Reipublicæ utilissimam valde æquam hactenus esse putauimus, & nunc Sanctissimam, & æquissimam esse censeremus, nisi experti essemus, eam corpori istius Reipublice minus vtilem esse, sicut multa pharmaca, & medicamenta optima, & saluberrima, quæ corpori male affecto sæpè, occulta quadam ratione, non profunt, nec conueniunt, cum in rudibus, & aggressibus fomentis reperiatur præsentanea medicina.

Subiiciemus oculis rationes, quibus quod propositum est conuincamus, benignitate Sedis Apostolicæ innixi, quæ circa factum posse decipi, & facta ignorare nos docuit: hæc ad eò sunt Patriæ nostræ pecuniaria, vt nedum exteros, sed incolas lateat, etiam linecos, adeo sunt ex singulis rerum & minutis momentis captanda, vt tantum eorum ratio ab experientia defumenda fuerit, nec aliter percipi potuerit.

Regnum istud Aragoniæ Pater Sanctissime, vt notissimum est, & vberitate glebæ, & climatis Cœli infelix est, nam salebrosus, & horridis iugis, & montibus est vndique septum, & perpetua fere siccitate, & terræ ariditate damnatum, vixque annus fertilis blanditur, quin plures steriles consequantur, & nisi necessitas nos compullisset, vt ab artificio irrigandæ agros, non sine magno sumptu, & labore, subsidia nobis pararemus, pauci essent Coloni, terraque inculta, & deserta iacuisset: oræque nos circumstant Cathalonia, Valentia, & Cantabria, & à Galia, Biarnensis, non minus infertunda sunt.

Hinc succedat necesse est, quod si annus aliquis fertilis nobis arrideat, cum exteri nulla constitutione contineantur, quin possint frumenti, & annonæ accumulationi insisterè, quod nobis vitium est, vt ipsi nostris oppibus nos spolient, exinaniant, & depopulentur, ex quo prohiberi nõ possunt, cum ea sit locorum conditio, & natura, vt nec custodibus, nec pœnis possint ab extrahendo frumento prohiberi in tanta terræ vastitate, & longitudine, in tanta hominū licentia, & necessitate, qua ad grassandum in viscera nostra compelluntur.

Cum etenim agricolæ nostri necesse habeant frumentum vendere, & non reperiantur emptores, cum deficient granaria, quia nemo potest seruando frumento vacare, exteri, bonis nostris inhiantes, multo cum maiori iactura id coacerbant, & anno sequenti sterilitatis cum incredibili detrimētō compellimur esurire, & vt evitetur damnum, ne coaceruato frumento eius pretium augeatur, succedit maius, quia in sequentibus annis non reperitur: ex quo experti sumus commodius esse, vt Mercatores id congerant, qui quantumcumque crudeles, & inhospitales, proprijs tamen necessitatibus vrgētibus, videri compellentur, quam si cumuletur ab ex-

eris, & in Regno frumentum non reperitur, ut anno præfenti, non sine magna Reipublicæ clade, videmus contigisse; aut necessitate adigamur ad exterarum regiones pro eo advehendo confugere: quod tanto sit peiore cum nostra conditione, quod nullum habemus cum locis maritimis commerciū in mediterraneis circumfessi; & constituti, ut si frumentum sit nobis asportandum, vectigalium, & gabellarum ratione, incredibilis caritas consequatur, & maxima ad conuehendum difficultas.

Ad hoc accesserunt, & alia quæ in magnam Reipublicæ perniciem consecuta sunt: multi etenim ex agricolis in anno fertili, qui alienis vendere non potuerunt; cum per constitutionis prohibitionem nemo emeret ab eis à colendis agris destiterunt; eo quod eis ea subsidia, & instrumenta deficerent, quæ ad id necessaria sunt: non enim potuerunt pauperculi, & miserri homines debita, cum essent obstrati, dissolueret, Boves emere, famulis, & ministris mercedem, & salaria impendere; cum si aliqui emerent ab eis in eandem fertilitate, cum frumentum nō possit accumulari, esset pretio vilissimum; & cum iactura miserorum hominū, qui plus impenderant: nisi peregrinis venderetur, vel illis qui extra Regnum deferre cogitabant, & ita cedit totum hoc negotium, si pœnitentia inspiciatur, in vilitatē exterorum.

Solebant Mercatores in hoc flexu caritatis pro emendis mulis, & alijs ad culturā necessarijs mutuo pecunias Agricolis dare, concessa facultate, ut frumentum soluerent; cum, nec Mercatores possint, huiusmodi contractus; ut ante Canonē, iniire, nec Agricola etiam possint, ita contrahere destituti hoc subsidio, quo suis necessitatibus consulerebant; necessario subsequutum est, ut homines tenues, & miseri à colendis agris, cui rei maximè intendere debebant, abstineant, & ad vltimas, & impoturas prauorum hominum, quibus tamquam coniculis opugnantur, perferendas se conuertāt, & voracissimorum hominum lucris immanibus, & calumnijs subiaceant, & ceruices submittant.

Accedit ad hoc, quia Mercatores cū Agricola, nequeant frumentum eis soluere, vel ipsi saltem Mercatores coacerbare ex conductionibus, & contractibus; quos inibant cum Nobilibus, & Dominis vasallorum, cum cesset eorum vtilitas, nollunt Agricolas sublenare in eorum extrema necessitate, quæ apte faciebant, quia eis expediebat Agricolæ diligenter agros coluisse, & non sperent, nisi frumentum eis soluatur, aliter posse à miseris hominibus debita, quibus obstrati sunt dissolui, circa, quod, ne vlla fraus contra miseros Agricolas possit ad eos excoriandos excogitari, Domini, & Concilia salubriter solent cauere, ut eo pretio ipsis Mercatoribus soluantur, quo, tempore solutionis communiter estimetur; & ita à Concilijs, & Dominis solet salubriter prouideri.

Hæc sunt difficultates, quibus Regnum istud arbitrat, ex constitutionis editione lædi, propter veterem frumētū nimis rigide accumulationem, quæ non à Regno, imo in seipsis Regni statibus, à Ciuitate Cæsaraugustæ obtenta est. Nos autem hæc mala primo sensisse, & vel imprimis fidem nobis adhibendam censendum est, quod à Rege nostro Inuidiosissimo, & Regni quatuor statibus, ad Regni tutelam Curatores constituti cuncta rimari necessariū fuit, & ad quos homines cuiusque conditionis opportunum fuit cum suis que-

querellis confugere. Nos autem, vt commodius singulorum voces possimus intelligere, & exaudire in totius Regni locum subrogati, ex omnium hominum genere electi sumus, nam pro Ecclesia vnus Præsul, & alius Ecclesiasticus ex Capitularium classe præssunt, similiter fit in Nobilibus, duo etiam Milites præficiuntur, duo etiam ex Ciuitatibus, & oppidis, & pro hominibus inferioris conditionis, inter quos est vnus pro Ciuitate Casaraugustæ.

Cum autem Pater Sanctissime, non sit alius sub Cælo, à quo in nostris difficultatibus auxilium petamus, & de mente S. suæ esse censeamus, ea que ad nostram vtilitatem sanciuit, si imperniciem conuerti repererit, velle ea tolli, & abrogari, Regni istius incolæ humiles S. suæ Creaturæ, duximus supplicandum, dignetur hanc constitutionem abolere, vsque ad prima comitia, in quibus Rex noster Inuictissimus, vna cū statibus Regni conueniet, & vbi ea, quæ rebus bene perpèsis, & ad oculum subiectis, constitui poterunt sancientur, & palpabuntur, pœnisque opportunis decreta poterūt rōborari; cum præsentī necessitati possit consuli, si in duobus prædicta constitutio inuiolata permaneat, vt frumentum reuendatur: quod eo, vel maximè confisi facimus, quod ab hominū memoria, nunquam reperimus in corpore istius Republicæ, tantam ortā infirmitatem, quantā ex hac, si non esset male affectū, præstantissima medicina orta est difficultatis, & penuriæ ratio.

Derogari etiam prædictæ cōstitutioni, vel ex eo etiam optaremus, quod à mente S. suæ alienum esse arbitremur, ea que Inuictissimi Reges Aragoniæ perpetuo edicto sanxerunt, & in Regni istius fidissimi libertatem, & fauorem concesserunt, circa pœnam proseriptionis non imponendam, voluisse nobis à S. sua per dictam constitutionem abrogari, imo eius benignitati consentaneum putemus, & intèrioni, si opportunis gratijs, & prærogatijs Regnum istud erga S. Sedem obsequio, & obedientia nulli secundum prosequatur.

Cum autem coram D. N. supplicare nō possimus, & iustas nostri doloris eo præsentē quærellas exponere: coram te Ecclesiæ Casaraugustanæ Antistite nostro meritissimo, & Illustrissimo supplicandum duximus: speramus, etenim, & vehementer confidimus, pro tua eximia integritate, & prudentia, & gregis tibi commissi cura, in qua excellis, te interprete, & auctore preces nostras, coram Sanctissimo D. N. debito cursu, ad fines operatos esse perducendas, & votis nostris exitus fœlices esse consequuturos, quod vt facias nomine incolarum totius Regni tuorum, Deputati eiusdem te etiam atque etiam humiliter deprecamur, qui magno, & cumulo beneficio nos afficeres, si tibi videretur, vt constitutionis executio differatur, donec à te S. D. N. de rebus nostris certior fiat, & consulatur, & ad eius aures preces nostræ perferantur, quibus eum, pro sua summa Iustitia, & benignitate confidimus assensurum.

Ioannes de Ribas, Aduocatus prædicta vidit, & ordinauit.

Ioannes Romeu cause præsentis, & Regni, Aduocatus ordinauit.

Petrus Ludouicus Martinez, Aduocatus ordinauit, & subscripsit.

Ioannes de Bardaxi, Aduocatus ordinauit.

Hieronymus Villanueva, Regni Aduocatus prædicta ordinauit.

Matheus Deza, Regni Aduocatus, & causa præsentis ordinauit.

